

Saluda a Mami i Loustan. Retorn, als veus.

64 (85)

St. Médard, diumenge 27-

Maria meua sempre estimada: Aquest mati he trovat la teua carteta d'ahir. Diràs com és que l'he trovat? Ha estat festa general però amb en Mui hem estat al chantier a treballar i classificar material. Al retorn, com pots veure ja ni atenia la carteta de la meua estimada. I com que malgrat sigui festa no em deixen sortir, he portat el tinter i la ploma per a dedicar-te una estoneta que és per a mi el plaer noí gran. No cal que et digui que he rebut normalment totes les altres cartetes. En la d'ahir li trotava la de Vilanova. Pel que veig veuen amb retard car no han rebut la que conjuntament fem rem de, de Courdey. Deus estar contents, no? Mira que ho és de xafardera la meua dona!! No m'estranya gens que el ney et dongués el rapa-polvo aquell. Jo crec que t'escrives per a què no preguntis ja es mi. Ben clar ho diu el nen i lo Carme. No sé perquè preguntes tant. No serà perquè jo no t'haigés dit en totes les ocasions que fossis moderada a l'escriva. Segun que el pare haurà dit. - Explica-li d'una vegada tot i així estarà contenta.. Jo sense que ho expliquessin ho comprés sempre ço que passava allà. Déu, és veu que l'horora si casarà aviat. No així la pobre soladat que és ben trist el seu cas. No rematxis més el clau. Ja em ho explicaran tot de paraula un dia no llunyà. Pensa, mocòreta meua, que no et perdonares mai que per una indignació es succeís quelcom desagradable i le cos de represió i venjança, han tornar a passar de, de fa uns mes a primer pla i s'afusella tant com ara fa un any. Ho ignoraves? Escriv, oi. i limitat a preguntar gels neus com se queixes i si cal diu quelcom que em interessi tu

veurà, com la Carne d'aquella manera que sap en ho dià. D'a-
cord, Marieta meua? Ja ve' que dius que no.

Ah! Una cosa. No se't acudís, ni en broma escrine com ho feia
l'elviria. Ni en broma. Ni a mi ni allà. Soy cose, vellez que
tot de'n conceip i noue' podien, dur-te que disgustos. Però, moce-
reta meua, que no et dones compte que som forasters? Ah, si
quan queda, sense el teu Pepot no n'encate, ni una en aquest re-
sit.

Y ara, et dié que deuà passaré la revisió del metje. Veuem
com em donen. To tan prompte conegui el resultat si aquest és
positiu, vall dir em doney inutil escrine a en Costafeda i li
dié que cerqui algú que estigui disposat a reclamar-me. Nixi qua-
nyai temps, i a l'arribar al Camp d'Angelís, l'estada allí sera metje
llarga. Allí no hi queda quasi ningú. Reclamaci' que ve, recla-
maci' que ateneu i es natural car avui al joveru no li interessa
mantenir yandub, i com que no serveixen pel treball seu, si hi ha
un patrió que t'aprofita li solucionez la reclamaci' ràpidament.
Et dié més. Cas que em donquin útil per aci corren informacion
que sortiras a treballar lluny d'ací més d'una companyia. Nixò
em fot la puyeta, ja que vol dir, que el somni de portar-te voreta
meu no pot éiser massa precipitat. Diuen que la nostra hi ha la
impresió que quedara però en aquest cas, si em doney útil cal-
dià assegurar això, no fos que tu arribessis i el teu Pepe sortís
per aquest nom de déu. To crec que no hi haurà necessitat
de fe ve, i que em declararant inutil total.

Fem prompte conèixer el resultat d'ho diré. D'ho diré en dos
sentits. primer per assabentar-te'n, segon perquè parlavis a
Mamé i li digueris que mirés si algú volgués reclamar-me
i ~~si~~ si li sembla, així, a veure a algú de la Normal i es ex-
pliquei el que hi ha per si hi hagués possibilitat de aconseguir la
plaga de lector. Jo ignoro el nom d'aquell paper que segon, Malca-
nelle estava disposat a reclamar-me. Ella podria precisar-lo. De
moment no diguis res, i esperem. Quec que en aquest sentit de parlar
amb ella has de ésser ben moderada. Si ara es diu, per exemple, ai-
xò que anem potser a aires traslladats, etc, creman que res hi ha a
fer en el sentit de què tu sentis d'ací i és allò qui dirà passa any
empeny. Compreneu, Maria? Pensa que cas que fos útil, la pri-
mera preocupació meua seria en aconseguir quelcom que em doni
possibilitats de restar ací i tot seguit allavors miraria de porten-
te roeta meua. No compengues, meneta una cosa. Jo et deiu
que amb en Mir mirariem de edlocar-nos en un campament del
que hi vivien francesos. Això no sunt gran vol, i mentre ací no fi-
nirí el treball del que atem ~~res~~ hi ha a fer. Ara, una cosa. Mal-
grat aconseguiríem sortir del Camp del espanyol, no per això deixem
de pertènixer al matcip. Estaria millor. Menjar millor, etc.
pè seguiria pertanyent a la mateixa companyia etc. Ara hi xi en
dones inapte, allavors en aquest sentit res hi ha a fer i forço-
sament haurí de sortir d'ací. Tu pensa que nosaltres vivim
atents i segon sigui el resultat de la revisió, tot seguit
parlaríem per a restar ací, però ara és prematur perquè no

conec el resultat ja dit.

No he rebut encara els 100 francs. Perquè n'envies tant? Només en necessitarà uns pocs per esperar el dia de cobrar que serà la setmana que entrem. Ja els guardaré. Tens raó, meneta quan dius que si anés a Argelès, necessitarié els diners. Tu desviaria, potser, de cobrar i a més allà la manutenció serà més dolenta que aquí. Amb tot em liquidaran els que tinc a la caixa d'estalvis que són uns 300 francs que ja són una bona injecció. De tot sortirem i penso que allà com que hi anés no hi faré molt temps.

Estic content pel cas del Jaume. Ja és una altra cosa tindre'l a l'èlida. Aci al Camp m'ha reconegut un xicot de la Maresana que coneix a tota la colla de Cervera. L'Enric Venere treballa a Tolouse. Peropadre seguiré de metge a Argelès.

Hi ha alguna cosa que et volia dir però no records fet molt que m'esforço. Res d'important era. Co que més m'interessava dir-te ho dic. Sobretot no vulguis copiar mai es i l'Elvira era l'Elvira i nosaltres, no volem mal de cap. Parla poc en les cartes d'Espanya. Jo tinc sempre por per ella, i sentiria tant que per una indiscreció nostra només els cridessin per a precisar quelcom.

Meneta meneta. Comprém que et donis alegria les meves cartes. Si et ~~poten~~ poden la que jo experimento al llegir les teves que és molt gran. La teva carteta és per a mi el més preuat que em puguis donar. És molt bonic quan retornes del treball trovar la carta de l'estimad. Tinguis confiança, t'ho dic de nou. De tot sortirem. El nostre amor guanyarà totes les batalles de la desventura i aviat somriurà el dia que el nostre retrobament ens pagarà amb escreip aquest període tan trist de la nostra vida.

Venen amb les lletres, l'amor pur i tota l'estimació del teu Pere,